

Ölüm

– Özçiçek · 21 Temmuz 2015

Asude bir yokluğun,başlangıcıdır ölüm,
Nefesin kâdehin de,bitmiş olacak ömrün.

Çekinme ve sarsılma o kâdehi yakala,
Yaşarken baktırmıştın,fincanlarda ki fala.

Bu sana son kâdehtir,irkilme ve korkma iç,
Sarhoş olmayacaksın,ayıkta değilsin hiç.

Şüphelenip düşünme,büyük iştihakla iç,
Kâdehte ki o şerbet,seni edecektir felç.

Konuk olduğun handan,göç eyle yeni hana,
Orası uyku evi,burası rüya sana.

Ağladın da güldün de,birlikte olduğunla,
Bir türlü yetinmedin,dünyada bulduğunla.

Orada yok olacak,benlik denen gururun,
Burda sürtülmediyse,orda sürtülür burnun.

Ora hayal ürünü,orda her şey belirsiz,
Orda malın mülkün yok,kalacaksın kimsesiz.

İç kader şarabını,sonuç ne imiş anla,
Orda bari uslu dur,çalma çaldırma şarla.

Madde aleminden göç,mana alemlerine,
Verdiklerin gelirmiş orada ellerine.

Tek parça kalamazsın,parçalanacak etin,
Çiçek olarak çıksın, mezar üstü hikmetin.

*****1268*****07/ 09/ 2006*****